

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

42. Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in Caput anguli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

42. *Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in Caput anguli.*

QVVM hæc propheta, eiusque per Christū applicatio, liquidò & perspicuè doceant, Architectos ipsos Synagogæ Iudaicæ Principes sacerdotum, Scribas ac Phariseos, Synagogæ magistros, Messiam aduenientem reprobaturos; arripit hoc exemplum auidè Calvinus, & suæ suorumque ab Ecclesia Christi apostasiæ nobile patrocinium hoc esse posse confidit. *Prodigij (inquit) simile est rei, cui salutis authorem, non ab extraneis, sed à domesticis, neque à stulta plebe, sed ab ipsis Principibus qui gubernacula Ecclesiæ tenent. Et paulo post. Hinc colligitur utilis admonitio, non obstare legitimam vocationem, quo minus impij sint ac scelerati Christi hostes, qui ministri esse debuerant. Certè legale sacerdotium diuinitus erat ordinatum, & Leuitis permissa erat à Domino potestas regendæ Ecclesiæ. An ideo fideliter suo munere functi sunt? An illis obedire pios decuit ad Christum negandum? Eat nunc Papa cum suis cornutis Episcopis, & sibi fidem in omnibus habendam esse iactent, quia pastorum locum occupant. Hæc ille. Hæc utilis Caluini admonitio, est futilis & insulsa collectio, est impia & insana disputatio. Phariseis Synagogæ magistris nihil profuit legitima vocatio, quo minus Christū negarent: Ergo Catholicæ Ecclesiæ Episcopis & Pastoribus fides habenda non est, quia Pastorū locū occupant. Age valeat interim consequentia, & in simili concludatur. Ergo Ministris & Pastoribus Geneuensibus, Bernatibus, Tigurinis, VVittenbergensibus, alijsque in Germania, in Scotia, in Anglia pseudoepiscopis, fides habenda non est, quia illi omnes Pastorum quoque loca occupant, &*

Schismatis Caluini patrociniū futilè & inane.

Consequentiæ Caluiniæ turpitudine.

Q 2 per-

permittitur illis regendæ Ecclesiæ potestas. Rursum: Seniores populi & tota quoque popularis Iudæorum turba & stulta plebs (quod stultè hic negat Calvinus) Christum clamoribus pertinacibus reiecerunt, ac ad necem postularunt: Ergo nihil vel magistratum vel totius populi Christiani consensus in causa religionis valere debeat. Non videri insulsus Calvinus eodem argumento aduersus seipsum totumq; corpus fidelium concludi posse, quo aduersus Papam & Episcopos ac Pastores Ecclesiæ Catholicæ ille concludit.

Synagoga
Iudaica
& Eccle-
siæ Chri-
stianæ
iniqua
compa-
ratio.

Deinde quàm impia hæc disputatio est! Principes veteris Synagogæ Christum prædicantem repulerunt: ergo tota Catholica Ecclesia, tam Pastores quàm populus Christianus vniversus, totis his 1500 annis Christum ignorauit, deseruit, reiecit. Meminisse Calvinus debuit firmiores Ecclesiæ quàm Synagogæ promissiones esse: Synagogæ debuisse succedere Ecclesiam Christi, transferri legem, transferri sacerdotium, interire Synagogam, vt plenitudo Gentium intraret, oportuisse, Ecclesiæ Christianæ nihil aliud succedit quàm mundi consummatio, dicente Christo Ecclesiæ

Matth. 28. *fua. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi. Non erit translatio Euangelij,*

Matth. 25. *sed per totum orbem dilatatio, donec impleantur tempora gentium. Non interibit Ecclesia Christi, sed sic*

Matth. 16. *permanebit vt portæ inferi non poterint preualere aduersus eam. Est nunc Calvinus cum suis barbatis &*

galeatis Ministris, & Ecclesiam Christi interijisse blasphemet, quia Synagoga cecidit. Afirmet

Ephes. 4. *mentiri Paulum, qui ait Pastores & Doctores datos esse*

à Christo, in opus ministerij, ad edificationem corporis Christi, donec occurramus omnes in agnitionem filij Dei, quia

Synagoga architecti Christum respuerunt. Hæc

est

est insani hominis disputatio insana. Cum enim, Papam cum suis Episcopis dicit, vniuersam Ecclesiam Catholicam dicit, vniuersis Episcopis adhaerentem, & vni supremo in terris Capiti cōiunctam.

Reliqua nunc dementissimi hominis verba profereamus, vt eorum quoque appareat turpitudō. *Et demus* (inquit) *rite ad Ecclesie regimen vocatos, frustra tamen plus sibi arrogant quàm se ritulares esse Ecclesie praesides.* Putida & mera calunnia est, impudenter asserta, nullo argumento munita. Sequitur: *Atqui ne vocationis quidem titulus illis suppetit.* Cur ergo dedisti ad Ecclesie regimen esse rite vocatos? modò ais, modò negas; homo instabilis nescit vbi pedem figat. Ferire vult, sed quò ictum destinet, incertum habet. Hoc tamen posterius probare nititur. *Nam* (inquit) *vt se in hanc tyrannidem attolleret, euerri necesse fuit totum Ecclesie ordinem.* Homo insulsus probare se existimat, quando strenuè bacchari, & fortiter conuictari potest. Quæ enim hæc tyrannis sit, aut quomodo euersus Ecclesie totus ordo fuit, nec vno verbo demonstrat, dixisse & maledixisse contentus. Pergit adhuc. *Verùm vt iurisdictionem ordinariam sibi merito usurpent, si tamen euertunt sacram Dei domum, non nisi nomine tenus architecti censendi sunt.* Hoc quidem verum est. Sed quòd Catholicæ Ecclesie toto orbe Episcopi ac Pastores sacram domum Dei evertent, id Caluino strenuè probandum, non impiè supponendum fuit. Nihil ergo aliud hæc tota Caluini declamatio, quàm fanaticum hominis ingenium & spiritum vertiginosum prodit, maledicendi auidum, firmis & bonis argumentis destitutum.

Calvinus
iurgijs
non argu-
mentis
pugnat.

Caluini
ingenium
fanaticū.